

падне: хора — млади и стари, разни звърлове, телета, кучета, риба, птици и всичко др. Крокодилът е животно лжжливо, хитро, враждебно и може да се счита за врагъ на всички земни твари".

Нилският крокодилъ достига на дължина отъ 6—8, па и до 10 метра, но сръдната му дължина е 6—7 метра. Той не обича бистрите и бързо-движущи се води, не обича да съмънява и мъстото, около което се е заселилъ. Въ дъждовно време, обаче, при обилни води, предприема екскурзии къмъ по-плитките притоци на голъмата река. Въ водата е много бръзъ, плува отлично и се гурка въ всѣка дълбочина. Необикновенно силната му опашка служи за отлично кормило; при плаване си помага много добре и съ задните крака, прѣститъ на които, при основата си, съз заловени съ плавателна ципа, както при блатните птици. Крокодилът, когато е въ водата, може да не се движи и да си почива. Въ случая издава главата си надъ водата и съ слаби удари почти, незабелижими, на опашката си, задържа тѣлото си за по-дълго време въ положение на покой. Когато крокодилът пожелае да се впусне на дъното на дълбоката река, изпуска част отъ въздуха отъ бѣлите си дробове и потъва съ главата право надолу, при което, подобно на играещъ делфинъ (морско свинче), показва гърбътъ или част отъ опашката си надъ водата. Когато пожелае да преплува бързо известно растояние, удря съ опашката си на лѣво и дѣсно и едновременно гребе и съ задните си крака. Ако е силно разгнѣвенъ или е въ смъртоносенъ двубой, той бие така силно съ мощната си опашка по водата, че напълно оправдава библейското описание: (отъ книгата на Иовъ гл. 41—23) — „Той (крокодилът) когато удря съ опашката си, прави да кипне бездната, като кипящъ котелъ“.

Когато е на сушата, нилският крокодилъ се движи доста ловко, макаръ да не изминава дълги растояния. Изкачвайки се по пѣсъчливия брѣгъ, стъпва бавно — кракъ следъ кракъ и държи тѣлото си така ниско, че то се влачи по земята. Когато, обаче,